

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, Ústav estetiky a dějin umění

Šárka Vošická, Umělecký mecenát jako nástroj reprezentace českobudějovické rodiny Zátků, Diplomová práce 2014

Šárka Vošická si za téma své diplomové práce zvolila umělecký mecenát rodiny Zátků jako nástroj jejich reprezentace. Téma je mimořádně pozoruhodné, neboť Zátkové patřili k těm českým budějovickým rodinám, které po mnoho desetiletí ovlivňovali hospodářský, národní i vlastně umělecký život jihočeské metropole. Pozoruhodné je i proto, že na rozdíl od mnoha jiných členů elit 19. a první poloviny 20. století, se po vynucené pauze způsobené jak událostmi 2. světové války tak i nástupem komunistického režimu dostalo potomkům alepoň částečné rehabilitace a satisfakce.

Šárka Vošická se svého tématu nepochybně zhostila se ctí – její práce je obsáhlá jak počtem stran i množstvím obrazových dokladů, tak shromážděných faktů. Východiskem se autorce stala podrobná historie rodiny soustředěná na tři hlavní osobnosti Hynka, Augusta a Vlastislava Zátka. Z této historie zřetelně vystupuje nejen energický duch členů rodiny, ale také obrovské úsilí budějovických Čechů o národní emancipaci, rovnoprávnosti i hospodářském úspěchu. Samotný mecenát členů rodiny sleduje autorka ve třech oblastech: architektonické tvorbě vil jednotlivých členů rodiny, dále v sochařských památkách věnovaných Augustu Zátkovi a nakonec ve sběratelské činnosti Vlastislava Zátka. Jestliže se díváme na tyto tři oblasti aktivit jako na nástroje reprezentace, stojí nepochybně v popředí sochařská díla určená do veřejného prostoru, kdežto stavby rodinných vil byly vzhledem k jejich lokaci spíše motivovány snahou zajistit členům rodiny pohodlné a příjemné bydlení. Sběratelství mělo spíše charakter uspokojování osobní záliby. Z toho důvodu bych navrhoval vzhledem k titulu práce podrobnější rozbor fenoménu reprezentace v prostředí emancipující se české společnosti 19. století i v době naplnění národních tužeb v podobě vzniku samostatného státu. S tím by poté mohla souviset i změna v struktuře práce – sochařství – architektura – sběratelství. Celkově vzato by neškodil exkurz do širšího pohledu na věc a alespoň náznak hledání paralelních rodinných osudů. A v této souvislosti také alespoň nastínění toho, jaké reprezentační strategie používala v Budějovicích strana protivná – a totiž německá.

Práce zaujme – jak bylo výše řečeno – obrovským množstvím různých detailních informací, které se nevešly do hlavního textu, ale čtenář je najde v bohatém poznámkovém aparátu.

Budiž autorce ke cti, že zvládla tuto bohatou sumu informací udržet v takové podobě, že práce si udržuje homogenní charakter a nerozpadá se do mnoha dílčích příběhů.

Přes drobné výtky pokládám práci za velmi kvalitní, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji klasifikaci výborně.

Michal Šroněk

13.6. 2014

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'M' followed by a large, sweeping flourish that extends to the right.